

כי בהן טמונה הפתוח המוביל ל התורה כולה.
האחד: מצוות יישוב ארץ ישראל, המקפלה בתוכה את
כל החוויה הציונית: עלייה והתיישבות, גאולת קרייע
וריבונות מלאה, והוא שколה – כאמור חז"ל –
כגון כל התורה כולה.
השנייה: מצוות אהבת לרעך כמוך, הבאה לקרב לבבות
ולשבר מחיצות בין היהודי ליהודי ובין חברה לחברה.
עליה אמר ר' עקיבא: "זה כלל גדול בתורה".

אנו מאמינים, כי קוי הפעולה המוצעים בזאת
בכל תחומי הלاءם והחברה, עשויים להוות
מנוף להמשך מהלך התחיה. בארץ ישראל.
אנו נאבק בעוז ובהתמדד להגשمتם של
עקרונות אלה, ובראש וראשו נפעל
לבליימת המפולת הלאומית ולעכירות הנסיגת.
השעה הינה שעה גורלית לעתיד הארץ
והמדינה,
מתוך תחרות האחריות הלאומית בשעה זו,
הקמנו את תנועת התחיה.
אך האחריות אינה רק של מקימי התנועה
האחריות היא גם שלך!
בבחירה אלה עומד להכרעה גורלה של ארץ
ישראל וגורל מהלך התחיה.
ההכרעה היא בידיך!

קמכו היום להניח יסוד לתוכעה חדשה – חנאות התחיה. את הכוח לקום רלהניהם יסוד לתוכעה חדשה, כהנה לנו והאמונה כי נוכח אובדן הדרכם, נסיגת וחולשה – יש להתחילה מבראשית ולהתחבר מחדש למולן התחיה.

ל החיל מבראשית פירשו:

לאיהילץ ולברא איש מביתו,

לעוזוב איש את מפלגתו אשר כהנה וזה לנסיגת,

לחת'יך איש לאחיו – וללבת יחד קדימה.

ל החיל מבראשית פירשו:

* להתחעלות מעל לשיקוליהם אישיים למען יועור, שאינו ניתן להויתו ולפשרה, והוא: גאולת עם ישראל כלו בארץישראל כליה.

* להסיר מהיצות שגבתו בין המהנות הנקרואים "דוחיט" ו"חילוניים", "לאומיים" ו"סוציאלייסטיים", ולהניח יסוד למאה אחדר, מתחר אמונה כי כוחה המאחד של ארץישראל יעמדו לנו לאגלוות, שהמחיצות – חיזוכיותן, ואילו היעד – שרטו אחד: תחיית האומה על ארמותה, ושיבתה למקורה.

* להקים תנואה חיה: לא עוד מפלגת, המתחזקת בפעילות פארלמנטי נטרית בלבד, אלא: תנואה שיש בה שילוב אורגאני של פעילות רעיונית וחינוכית, פעילות יצירה ומגשמה, ופעילות פוליטית, החומרת – למען כל אלה – להחגנת המולדת.

להתחיל בכל אלה מבראשית – זו משימה כבדה; אך, כבדה גםanca – תחוות האחריות, הממלאת אותךנו והדוחקת בך אל מול המפולת ההולכת וגוברת, במזינות ובכבללה, במוסר וכחבה.

dag תחיית ישראל – השופל, אנו בקרים להנוף חדש, מתחר אמונה ותקווה, כי עימנו יבואו רבים, ויחדיו – נעשה ונוכל.

במהלך שיבת ציון, אשר החל בדורות האחוריים – הונחו יסודות איתניים לגאות ישראל.

קייבוץ גלויות

בכית האבן וירושובה,

פריקת עול ורים,

הקמת המדרינה וביסוס ביטחונה,

שחרור חבל ארץישראל, ובתווך – ירושלים שחברה לה יהדי, צמיחתה של חברה יהודית שורשת, העוברת והיה על אדמותה.

מהלך כביר זה, פרי כוטפי דורות, אשר, הרף מוראות שואה, מלחמת דמים וגורות חלוקה, גבר ועלת – נתן עתה בנסיגת ולבתו נשקפת טכגה.

ראשית התהירדות – בימי "המערך", המשכה והחמרה – תחת שלטון "היליד", אשר עליה על גל של צופיה לבשורה לאומית חדשה, אך הנחיל מפח נפש ואכדבה מרת.

גולווי המפולת ניכרים בכל החחומות -

במושור המזרחי – ביטחוני:
הסכמי קמף דיוויד והחוות ישראלי-מצרי, מפוזרים, הסכמי השלום – אך, לטענה,
איןם אלא הסכמי נסoga, המקובלים מלחמת כגד ישראל טנטן, מוחשת וחלשה.
משמעותם הריאלית של הסכמים אלה זו:
אוכדרן לסלוגן, על מרחבי האסטרטגיים, והפרקתו משאבי האנרגיה של המרינה.
עקרית יישובים יהודים מיל אדרתם – לראונה בתולדות העזינוות.
כקיעת רגם לנסיגת טוטאלית בכל הגזרות, לרבות מורה ירושלים, ושיבת
לגבולות שאינם עמידים בפניהם התקופתפתע ואינת בכיראגנה.
הכחות יסודו למدينة פלטיניאת כלב ארץישראל, לעליידי הכרה "בכוכחות האוטונומיה".
עירuer ובוחנו הבלתיות על ארץישראל, עלידי הכרה "בכוכחות הלגיטימיות
של העם הפלשטייני ובתביעותיו הצדקות".
ערעור והORTHOGO המרינית, תוך תלות גוברת ותולכת במושל האמוריקאי.

במושור הכלבלי – חברתי:

المسؤول משקיין, המערער את עצמאותו בכל החחומות.
בבוזו ונידול כשל במשלה: החששות ספרית וחון שחורה, תוך גילוי
שחחות וטאילות במשק הפרטיזן והצבורי.
ירודה במושר העבדה, בכינעה לקבוצות לחץ וגלווי אנרכיה ביחס עכובות.
בריחה מעמל-כפים וולדל העברודה עדות ותמהות דוד שני ושלישי למאוקה.
עיר עמוק וחולר בין שכבות עדות ותמהות דוד שני ושלישי למאוקה.
מצוקה דיר, האפוגעת בערך בזוגות עיריות, בעולמים חדשים ובמעוטריכות.
ומעמידה את מהוועה הקיטוח והאפלה.

במושור האוסטרו – ערבי:

הוועי חיטים חומרי ורואתני, מנוכר למסורת חלוצה מצינויה-ילכת.
תרבות חיים מתרנית ורודה, מנוקת ממסורת התרבות ומחקה את הקלאקל
שבחרכות ורה.
דפוסי התנהלות יירושית ביהסראנש, התגבורת האלומה והפשיעת בכל שבעות
החברה.
הירודיות בחום הצוברים והטלותם: היעדן מופת איש-מושר וברחה
מקבלת אחריות; ויתור על עקרונות, והתרמתם באונרטיסטים אישים וכותחים.

במושר הלאומי – ציogenic:

תהליך התפוררות והתבוללות בקהילות ישראל בגולן,
השלמת ומתן לגיטימציה מוסרית להמשר קיום הנול והושר הועלכות ממשיר
לקירוץ גלוות מלא.
קייטון בעלה וגידול בירודה ונירה.
עיוותים וחוטר אוניס במדרכות קליטה ושרכו.
היעדר תנועת ההחישבות יהודית מאסיבית בכל חליל הארץ, וכן התעצמות
והחפשנות במרגור הערבי.

גולווי המפולת רבת – אך מוקדם אחד: אוכדרן האסנהן, ממולך החירות –
המושגן כלו בהרבות עם יהודיו ויערוו של עס ישראל – והמנתו במשולש

תגופת התושבות יהודית רבת-מנדרים, כפרית וגירונית, בכלים ומשדים ממלכתיים, ובוומה פרטנית - במוגמה לחטיה את אחיזתו הממשית בארץ ולבסס רוב יהודיו בכל חבליה. לנען יעד לאומיה זה, יש להציג את הראונות הורשתה ואך להפקיען, במידת הצורך, כנהוג לצורכי ציבור.

ביטת המיעוט העברי - הרואה את עצמו, ברובו הגול, כמיועט אירידנטי (בעל חברות בעליה על הארץ) - חולל להפתור רק על יסוד קביעה נחרצת - אשר תוכחה היטיב, כי ארץ-ישראל - שיכת לעט ישראל ולא תקום בה ישות לאומית זרה. לאור זאת, יוצאו לכל ערביה ארץ ישראל - לאחר פrk זמן מוגדר, המועד לבניית השתייה של יחסים תקינים עימם - שלוש הצוות: לבחירה חופשית:

מעמד אורה - לבקשת להשתקב באופן מלא במדינת ישראל, לאחר ההצהרת אמנה למוניהם וכבלת מלוא חובות האורה, ובכללן תשלום מיסים ושירות לאומי המקביל לשירות אבאי. מעמד תושב - לבקשת לחזות בארץ, אולי איינו נכון להיות אורה שורה זכרות וחובות במדינה. מעמד זה יענק לאחר ההצהרת אורה במדינה וקבלת חוקה, והוא את בעליו בכל חירויות הפרט, אך לא יאפשר לו להגור ולהיבחר למוסדות המדינה.

תוכנית לעידור הגירה - למי איינו נכון להיות אורה או תושב במדינה. הגירה זו תזכה לסייע במסגרת ממלכתית אשר תיעוד לבך.

שאלת הפליטים העברים בארץ ומהווצה לה - התמצאת פתרונה במסגרת תוכנית ביינלאומית כוללת לשיקום מדינות ערב, אשר גושאות באחריות לצירת הבעה ולהמשר קיומה.

שלוט אמת בין ישראל לשכנותיה לא יוכן על בסיס נסיגא ורפיון בחילה שבת צין - אלא, דווקא, מתוך המשך הלחין גאות העט והארץ, והשלמת מידנות עבר עם שיבת עט ישראל לארצו. לפיכך, לא יוחרים ונסיגות יכראו לשולם: הלו רך יהו דחף למלחמה. שלום של אמת יוכן מתקן חזון פנימי מבוטה ונעמידה לאומית תקיפה כלפי חוץ - אשר יכראו את מדינות ערבי הברה, כי מדינת ישראל היא עובדה שיש להשלים עימה. השלמה זו היא ראשית הדרך לעשייה שלום למן שלום, ולא באמצעות אמצעי אצטזנות ולהחלשה של ישראל במסגרת תוכנית כוללת לאיסולה.

חומרה המשבר במישור זה מחייב הכרעות קשות ופתרונות נזירים – במסגרת משטר הירום כלכלי, המבוסט על תוכנית מגובשת ועל סמכויות ביצוע אולם כל תוכנית כלכלית לא תצליח אלא אם תושתת על שלושה תנאים יסודים:

- מדיניות, שמעמיד בראש סולם העדיפויות את היוצרים הלאומניים ותעמידק ניצור את חודעת ההזדהות ערימת והכונגנות לשאת מערכם בעול. יעד לאומי ראשון במעלה הוא: התירה לקראות עצמאות כלכלית, שהיא תנאי הכרחי לעצמאות מודנית.
- תלוקה צודקת של האנשל הכלכלי בין כל שכבות הציבור.
- הכהגה אמיצה ותקיפה, אשר מאשר לעם את האמת גם אם אמת זו אינה פופולרית; הכהגה מוסרית, אשר תשמש דוגמה אישיות באורח חיים וב�行לודה האיבורית.

התוכנית המפורטת של משטר החירות הכלכלי תגבור על יסוד קוויט אלה:

- צמצום משמעותי של הצריכה הציבורית והפרטית, תוך התאמת רמת המחייה לכ יכולת הריאלית של המשק הלאומי.
- צמצום משמעותי בתקציבי ההוצאות של הממשלה ושל מוסדות הציבור – באמצעות ייעול וחסכון.
- מותן עדיפות ראשונה במעלה להגברת התפקה ופריון העבודה ויעידוד עברורה עברית בכל ענפי המשק.
- הבראהיחסית העברודה – על ידי הנהגת מוסר עברודה וכורמות התנהגות מחייבת.
- פחרן מצוקת הדיר החריפה והפיכתה לננוּף לפיוור האוכלוסייה – באמצעות בניה מאסיבית של דירות בהרי הגליל וביהודה ושומרון, הנאים בנופם ובאקלים וסמכרים למרכז האוכלוסייה, תוך צמצום דרישתי של הבניה באיזור השפלת.
- התירה לצמאות הפער הכלכלי, החברתי והתרבותי בין הרכדים השוניים באוכלוסייה, תוך ביטול האפליה והניכור כלפי עדות המזרח, טיפוחה של מורשתן המיוונית ושולבנה הארגני במערכות החינוך והתרבות.
- שיקומת של נער מנוקך המידורדר לפשע, של חברות רחוב ושל נערות במצוקה – על ידי תוכנית מלכיתית מקפתה, שהחלץ אותן מסביבתם, חקיים להם מסגרות חינוך ועכדרה, תעפח מנהיגות

המשבר המוסרי, שבו אנו שרים כוות בכל מערכת היחסים, שבין אדם לעצמו, בין אדם לחברו לעמו ולארצו – יסודו במושב הזהות היהודית ובנитוק מערבי ההגשמה העצמית של האיזוגות החלוצית, המהווית תשתית לכל מפעל התהילה.

לפיכך, נפאל למן:

- תיקון המידות ברוח ערכי המוסר היהודייט: אמת וירוש, צדק ומשפט, עניות ופשורת, חסד ואחבת חברו.
- חיקם והעמקת של אושיות המשפט בישראל בהשראת המשפט העברי.
- שיבת אל אורחות חיים של: פשotor, התנדבות, אהות רעים, ערבות הדדית ועבורה עברית.
- חכעה לאמותכידת מוסריות ולמוראת אישי – של ההנאה ושל שליחי הציבור.

מעל לכל וכתנאי לכל – נאבק, במשור הציוניילאומי, למן:

- העמקת החינוך היהודי והשבה למקורות ישראל – בכל מערכת החינוך והתרבות בארץ ובקהילות ישראל בחוותם.
- חידוש תודעה שליחותה הציונית של המדרינה והיערכותה המלאה לקיבוץ גלויות וקליטתן – על יסוד החברה, כי מקום של עם ישראל בארץ וישראל.
- מימוש אחריותה של מדינת ישראל לגורל העם היהודי כולם ולכל אחד מבניו.

אנו נאמנים, כי קווים מנחים אלה והמאבק להגשותם, עשויים להפיח רוח חיים בקרב העם בישראל ולהזות אתגר ליהودים רבים בגולה המפעים, ביודעים ובלא יודעים, בשורת התחייה הארץ-ישראל.

אל כל הנאמנים, אל כל המאמינים, אנו קוראים:

בוואן עימבו!

יסוד ויתן

א. במהלך התהומות והותמורות המפליגות שידע עם ישראל בזירות האתוניות, נחיהו בחוכו קרע רוחני וחברתי, אשר הביא במרוצת הזמן להתגבשות של שני המהנות המכוברים בו: "המחנה הדתי" ו"המחנה הבלתי".

תולעת זו – אשר שרשתה ההיסטוריה ומכוון הרעוניות ראוים לעין מעירק, טומנת בחובב נזק רוחני וחברתים לעם ישראל, ותזאתה עלולה להיות קשה ומרוחת לעתיד הארץ.

מלבד הבזק האגראם לאחדות העט וליחס האחוות בתוכו בעצם התגבשותם של שני מהנות ייריבים המתכירים איש איש בעמדותיו, יש לצריך את השלכותיהם החמורות של התולעת לכל אחד מההנות מכך פביבת.

ב"מחנה הבלתי" ביחס עקב תריזוק, חיל של ניחוקות ותליות מן השרשיש והערבים היהודים המהווים תשתיות לקיום האומה, ובחלקים גדולים מהם אף נוצרו גוגדים של ניכור וڌוחה לכל דבר שירח וזרות נורף ממנה.

במהלך הדמי נוצרה לעומת זאת איראה של קפואן והשתגרות רוחנית בקרבת חוגים רחבים, ותחושה של חוסר אונים בחתולודות על דמותה הכלכלת של מדינת ישראל כמדינה יהודית.

ב. דומה ארובה כי צו השעה לעמלן למען קרב הלכבות בין שני המהנות, ולמען הפלת המהנות שגביהם בינוים מתוך הכרה פנימית עמוקה כי המהנות חיוניות הן, ואילו השרש – אהרו וממן הרاوي לגלות ולהאריך ביטם, דוקא את היסוד המאוחר העולם לאין שער על המפלג והטבריד – למען יהיה בית ישראל אחד.

ברסוד הכרה פנימית זו מחייבת והשיקמה כי הסרת המהנות בשילצמתם עם כל ערבה – אין בה די אם לא ימוץ התוכן החיוויי הכא בעקבותיה.

כל שותפות אמת ערכיה יסוד לקיומה ויועור להמשכה, ובבלעדיה נועדת היא לבשלו, ואף בכך בלבד.

וישור הארנן לשעותיהם היו הוויה הלאומית האחת ושערשת יהודיותם. זה ייעור המשותף הוא: מלחמת האומה על אדרמתה ושיבחת למקורות ישראל.

ג. לאור הנחות יסוד אלה דואים אנו מעבר לכל שיקול פרטני – בשורה רוחנית גדולה באיחודה של כל הכרחות הפעלים למען תחיה לאומית בארץ בישראל בנסיבות תנועה אחת – רעיון, מנשימה, וטלותית.

שלש מקורות מהותות בלולות בשורה זו:

האחת: עצם השותפות המסירה מחיות, מבליטה את האחדות ומורמת לקרב לבבות.

השניה: העוכרת בו חמאק למשך ארכ' ישראלי הוא המנייע הקונקרטי לשותפות, ורוכך מעלתה של ארץ ישראל היא המביאה לאיחוד כל הכוחות הבריאים והפריליטים למעןה, להזות גור אחר הארץ.

השלישית: ההכרה המלאה את התנועה בולה, על אף ההבדלים בהשפט עולם ואורה חירות בין חבריה, כי השיכוך למקורות ישראל מהו נדרך – יסוד במוחלן החניתת הלאומית בארץ ישראל.

קי מדיניות וחקיקה

א. שיבת מקורות

וחזרו של עם ישראל מגן קדם ועד היום, כאלו בוטר חולמותיו, בחרובותיו, ובלשונו, בערכיו המוסריים והלאומיים, בחורתו ובאמונותיו, בסופיו ובצפיו לחזור עולם מלא. כל אלה היו לו מעמד ייחודי בקרבת עמי אבל והכשרתו להיות גושא ריגוד ובשורות גאותה, ולכלל העולם. ראשי המשבר החלאי הנובי במשור הרוחני ככמייסור המזרני, הכלכלני והחברתי, רוכך עצמה של תקופת צמיחה ואולטנו, געיצים בחוסר המודעות ליחסינו, בנזק משושינו היהודים והתנוגנות תחושת השיכוך לעט והזוזי לדורותינו. לפופן, הדרך להחלצות מהמשבר להמשך המתלבש של החזות ישראל מkaplla בחבכה שובה למקורות ישראל. לאור זאת מפעל התנועה – על אף ההבדלים בהשפט עולם ואורה חיים בין חבריה, למען העמקת החינוך להכרת וחיבת המורשת היהודית.

ב. הדרך: חנוך ללא כביה
התנועה רואה בחינוך ובחינוך מוחור פahirות והבנה הדידית את הדרכו האגדית זו ליצירת גשר בין כל חלקי העם זהן לקורב לבבאות למסורת ישראל וחברתו. לפוך רוחה התנועה את דרך הכיפה בחירות הפרט, ומאנגדת להגבלה חוטש הפרט, כל עוז אין הוא פוגע במישרין בציורה.

ג. חקיקה בנושא תורה ומצוינה.
לפיכך תהא גישתנו לחקיקה במשור הפלמנטרי בנושאי תורה ומצוינה מודרכת לאור ההנחות הבאות:

1. התנועה מקבלת את כל החוקים והתקנות אשר נקבעו מאוויקס המדיבגה ועד היום בנושאי תורה ומצוינה, מתוך רצון לשמר על אתידות האומה ולגלות את צבורנה הלאומי היהודי, כגון: שמירת שבת ומועדים בשסודות העבר, חוק נישואין וגורשין, מעמד הרכנת ובור.

2. התנועה מתנגד לשינוי חוקים ותקנות אלה, וכן ליזמת חקיקה הפגעת באחדות האומה ובכבודה הלאומי היהודי, שכן אלה הם יסוד לכל החוקים שקבעו עד כה בתחום זה, במקרים מיוחדים חנוך לחסר אשלותה המגנעת מהכעה בנושאים אלה לפני בקשו.

3. כל يومה חפיקה נוספת מעבר לנצח הקיום, תזון בחכונה לגופה באופן יסודי ומעוניין במנגמת להציג לעובדי דעה אחריה תוך הסכמה הרידתית. תנתן אפשרות המונעת מהצבעה بعد העמידה הפסוכותה לחבר שיכנס ואות בפירושה.

אם לא תאמץ דעתה על דעת הרוב המכרייע (ההינו 85-95%) מכלל נציגי התנועה המוסמיכים לבך, יתנו ב烦恼אים אלה חושך העכבה לחברים לפני מצפונם.

ד. שמירה שכח בפעילות תחכומה. על אף החברים באורח החירות של חברה, ומוחך חברה בשותפות האמונה שבכבודיהם, מילגנו החכומה מפיגעה בקרושה השבת והמודדים בהופעתה. היפותיות ובשלומש ברוכשה – דוגמת הנז bog מושדרת הממלכתיות.

• **בأنנו מקדראות הנקטרן ... וראתה**

ויעמנו סופרים, משוררים ואנשי מדע.

אכן מפתנות שונות באננו,
ומתחומים רבים של עשייה,
אך גל אחד לנו – דגלת של ארץ ישראל.

על יסוד שותפות זו אשר נרכמה בין המהנות, מתגנשה רשותה של תנועת ההחיה לכתות:

- **פרופ' יובל נאמן** מठורי מודיעין ישראלי בתחום האנרגיה, חתן פרס שוראל בפיוקה, מושאי מערכת הבטיחון במטכ"ל.
- **ח"כ גאולה כהן** מחלחות בשירות לח"י, תלמיד הפאבק בכנסות גן הסוגה, יוותת חוק ירושלים.
- **חנן פרות** חולץ בגין תורה, מבני כפר עציון וסתתדי היישוב שחרב, מושאי גוש אמונים.
- **צבי שילוח** עיתונאי ופוליטיקיסט, חבר מזכירות פלנט העברות לשעבר, יරיר החגועה למען ארץ ישראל השלמה.
- **גרשון שפט** חבר הקיבוץ הדתי עין צורים, מלחמי גוש עציון בתש"ח. מושאי גוש אמונים.

מי אנחנו ומאיין אנחנו?

• **בأنנו מערכות הצבאה והבטיחון ועמננו**
אנשים אשר נושא בעול בתפקידים
ככירים.

• **בأنנו מישובי תורה ועובדיה ברחבי הארץ**
ומעמננו מראשי גוש אמונים אשר פרצו את
הדרך ליהדות ושומרון.

• **בأنנו מן המהנות הלאומי ועמננו מלוחמי**
אצ"ל ללח"י העמידים עד היום בחזית
ארץ-ישראל ונאבקים למעןנה.

• **בأنנו מישובי העמק החר וחשפה**
מההתישבות העובדת הותיקה וחדרשה
ויעמנו עובדי אדמה ומרכזיו משקים –
אכשי חזון ומעש.

• **בأنנו מעיריות היפות ומשובבי הספר**
ויעמנו מוחנכים ופעילים העוסקים בנושאי
חברה ומצוות.

• **בأنנו מגילות רוחות ועמננו מפעלי עליה**
ומאסירי ציון שברוסיה.

על זה נזעקו?

מדוע הקמנור את תנוצות התתיה?

מפני שאנו יכולים לעוד מנגד נוכח המפלת הלאומית במדינת ובבצחו, בכלל ובסדר הבאים לוויו ביטוי במישרין הבאים:

- נסעה מחקי ארץ ישראל.
- הפקרת דורות הפט והחעופה.
- עקרות שובים יהודים לארונה פלשתינית באמצעות אוטונומיה.
- ערער עצמאותו המדינית ותולות במשל האמריקאי.
- קפאוں בעלה וגידול בירידה ובשרחה.
- מפולת משקית וירודה במושך העבדות.
- רבתות חיים מתיירנית ורדודת המנוחת ממסורת יהודית.
- יחסינו ירודים והוגבות האלומות והפשיעות.
- בקיורו: אנחנו יכולים להשלים עם סימני חמוץ אלה המUIDים על אובדן הדרך ואובן חון שבת ציון.
- הכוחות הפוליטיים היומיומיים יוציאו: תלמיד, המעד והძפס"ל, עכוזם בעמוד בפרק, שהרי הם במו ויזיהם הביאו לשבר הלאומי והוו שותפים לנסיגת כל תחומי המדינה והחברה.
- על כן הגיעו להכרה כי חובה לעליון להקים תנוצה חדשה, אשר תעוצר את המפלות, ותוביל את העם קדימה במלוך התתיה.

- בארץ ישראל לא תיכון כל ישות לאו זורה ועל יסוד קביעה זו יוצאו לכל עברי שלוש אישיותות לבחירה חופשיה:
- א. מעמד אוורה לאלה הנכונים להציגו אמונם למדינה ולקבל بذلك הזכות גם את כל החבות האזרחות ובכללן שלטום מיסים מלא ושירותים לאומיים המקובל לשירות צבא.
 - ב. מעמד תושב — אלה המבקשים להמשיך בחירות בארץ ללא קבלת אזרחות מלאה. מעמד זה המקובל בכל מדינות העולם, ועם אף הוא לאחר הדרישה להכרה מדינית והקבלת חוקיה, יווזה את בעלייה בכל חרויות הארץ בלבד.
 - ג. הגירה לאלה שאינם מכירים במדינת ישראל ומזהירותים בגינוים הבודדים עם מגמות אש"ף ליחסות.
 - ד. שלום תמותת שלום — שלום אמרת בין ישראל לשכנותיה לא יוכל על בסיס נסינה ורשותה המוראה דוחה למלחמה, אלא יוקא מתוך חוץ רק פנימי מבית ועמידה לאומית תקיפה לפני חוץ רק אלה יביאו את מדיניות ישראל, וויפחו סחת לכריתת קיזמה של מדינת ישראל, ולמען שלוט, ולא כשלב ביניים במסורת וכינית לחיסולה.
- במיוחד הכלכלי והחברתי**
- חוויות המשבר במיוחד והחויבת הכרעות קשה. ופרורנות נauseים — במשמעותו חירות כלכלי, המבוסס על תוכנית מוגבשת ועל סמכויות ביצוע אולם כל תוכנית כלכלית לא תצליח אלא אם תושתת

הרב אליעזר ולדמן
מחוזה היישוב בחברון, ראש ישיבת קו ג' ארבע.
אריה (אה) בצר
מושב בארכ טוביה, מרכז משק תנוצות המושבים.

אברהם פינטו
איש חינוך ומנהל ביישוב קריית שמונה.
מנחם פליקס
מלאון מורה, מראשי גוש אמונים, ומספרץ הדרן לשומרון ויהודיה.

פרופ' יוסף נדבה
לוחם, איש אצ"ל, פרופ' למדעי החברה והמדינית באוניברסיטה חיפה.

סילוה זלמןסון
אסטרת ציון, מחלוצות המאבק למען העליה.

אבי פרטן
忞יינט, מפעيلي המאבק נגד הנסיגת.

אוריה אליצור
מעפרה בארץ בנימין, ממרכזי התתיישבות במוש אמוני.

הרצל חקק
THONIK UND STOERFER MIRSHALIM, פעיל בנושא חברה ומצוות.

עודד (עודי) שמיר
מבנה יהודיה ברמת הגולן, מרכז מפעל "מי גולן".

חי"כ משה שמיר
מירושלים, מנדולי טופרי ישראל, מראשי התנועה למען ארץ ישראל השלמה.

מה אנו מציעים לעשות?

- במיוחד המדיני-ביטחוני**
- עצירת הנסיגת בסיני — ו邏יגת עקרות ישבcis וירדיים נגדמותם.
 - החלת ריבונות יהודית מלאה על כל חבי ארץ ישראל שכידינו: ביהודה ושומרון בגלון בחל עזה ובסיני.
 - תנופת התתיישבות היהודית רבת מפירים ברחבי ארץ ישראל במקומה לבסס רוב יהודיו בכל חבליה. למען יעד לאומי זה של ההפנות את המשאים הראוים, להקאות את הקוראות הדרשות ואך להפקיען במדינת הצורך — מנהגו לצרכי ציבור.
 - חידוש תנופת העליה לארץ מן הנילה והערבות לקיבוץ גלויות וקליטון. באחריותה הירושה של ממשלה ישראל. לשם כך תקים רשות מוחidata לעניינו העם היהודי ובראשה שר במשולש.
 - מאבק נגד תריזה — ווקם רשות מוחidata לטיפול בוגרומי הירידה ודרכי מניעתה באמצעות חינוך והסבירה. כמו כן יוצע חוק אשר ימנע חדש אוטומטי של הדרכון הישראלי לאחר חמש שנים מירוד שהשתתקע בתווייל.
 - מייעוט העברי בכל רחבי הארץ יובהר היטב כי

- ושומרון, הנאים בוגר י'אקלים וסמכים למרכז האוכלוסייה, ה' גמצום דרמטי של הבנייה באור השפה.
- **תורתה לאוצרם הפער הכלכלי, החברתי והתרבותי בין הרבדים השונים לאוכלוסייה, תוך בירול האפליה והגיכור כלפי עדות המורה, טיפוחה של מורשתן המיוונית ושילוב האורגניזציה בעמינותה החינוך ותרבותו.**
 - **שים קומס של נוער ומונתק והמידדר לפצע, של חברות רחוב ושל נערות בעומקה – על ידי תובנית ממלכתית מkapta, שתחלץ אותם מסביבתם, תקים להם מסגרות חינוך ועשרה, תשפט מנהיגות מקירבם ותשלב אותם במעגלי העזרה והחברה.**
- התינוק מילוי**
תנועת התיה וティום חוק אשר יצמצם את זכויות היוטר של חברי הכנסת וב汇报 ציבורי אחרים, ובשל אופן מוחלט את זכויות היוטר לאחר תום תקופת כהונתו.
- **מעמידי המנוחה לנכסת קבלו על עצם לותר באופן אישי על זכויות היוטר מעבר לתקופת הכהונגה גם אם לא יתקבל חוק זה.**

בתחים תורה ומדינה

לכל צומת חוק פוגעת באחדות האומה ובקבינה היהודית.
3. התועה תומכת בשאלת מהו יהודי בחיקיקת המחייב "גירור להלכה" וכן תיוזם חקיקת חוק, אשר יסביר מניעת הונאה בכשרותו.
4. התועה תיוזם חוק "שרות לאומי" אשר יאפשר לכל בת לתרום מען המדינה בתחרות ביוטרונו, התיאשותה, חינוך חברה, תוך גיבוש אינטנסיבית שרות שנותן אשר תהלומנה את מסורתה וארכיה יהודית.
5. כל צומת חוקיקה נספתח במושאי תורה ומדינה תיוזן בתנועה לעזת האופן סוציאי עמוק מקוון הייעוצות עם מוכחים לדבר ובראשם אנשי תורה והלכה במגמה לבש דעה אחת.

בתחים החינוך וההסברה:

1. תנועת התיה تعمل להעמק החינוך היהודי למסורת ישראל ותורתו והיצורה היהודית לזרותיה, בכל מערכות החינוך ובכל התקוטורים; "המאלכתי דתי" ו"ההמאלכתי כלכלי". מתוך הכרה כי בחינוך זה העורבה לשמרות וחידונו כנס סוללה. 2. התנועה רואה תורה בכלכל, ובישיבות הגבירות בפרט, ערך לאומי לעם ולמדינתה. לפיכך הפעלת התנועה למען סיוע למוסדות התורה בכל, וטפח במיוחד את היישובות הגבירות; התנועה תיוזם חוק אשר יקנה לשיבות אלה מעמד מלכתי נאות, מקובל לגבי האוניברסיטאות ומוסדות אקדמיים שונים. והעיקר: בשתיים ממציאותיה המרכזיות של תורת ישראל לתמוך במקור תעשייה התיה, מתוך הכרה עמוקה

- על שלושה תנאים יסוד:
- **מדיניות, שהעמיד בראש סולם העדיפויות את היחסות עימם והנכונות לשאת מענס ועל יעד לאומני ראשון בעילה הוא: חתירה לקראות עצמאות כלכלית, שהיא תנאי הכרחי לעצמאות מדינית.**
 - **חולקה צדקת של הנטל הכלכלי בין כל שכבות הציבור.**
 - **הנוגה אמיצה ותקיפה, אשר תאמיר לעם את האמת גם אם אמת זו אינה פופולרית; הנוגה אשר תשמש דוגמה אישית באורה חייה ובPsihoteth היצורה.**
- התכנית המפורשת של משטר החירות הכלכלי תוגבש על סדר קווים אלה:
- **צמצום שימושו של החריכה הציונית והפרטית, תוך התאמת רמות המחה ליכולת הריאלית של המשק הלאומי.**
 - **צמצום שימושו בתקציבי החזאות של הממשלה ושל מוסדות הציבור – בדאגרות ייעול וחיסכון.**
 - **מתן עדיפות ראשונה לחשיבות כוח עמי הייצור ועודדו השתירותם הפיננסיים אל עמי המשק.**
 - **הרDATA יחסוי העבודה – על ידי הנגשת מוסר עבודה ונורמות התנהגות מחיבות.**
 - **פתרון מצוקה הדיוו החריפת והפיכתה למונף לפיוור האוכלוליה – אבסולוטה ביהה מסיבות של דירות לוגות צערם חילים משוחררים ושיקום אוכלוסיית המזוקה, בהרי הניל ביהודה**

מרוצה מעכזרו וזריו טעם אותו הוא – "ירקן ולהשתלמה משני הצדדים. ונמצא שטכאנ וטכאנ עמודים און קרטהן אין לנו עזה שוחרת כי אם להסידר או שכם הבעל הללו מעל פיאונטונג. הנה צרכוס להאליט כי כה נסוס לטובה ישנו בכל המונגה ובכל איש האומה ובירת כבל אלה השערן כבלן טול ישראלי ויזיקו זיקרט להסס. הרב קווק צ'אל – היטר כ'ז אלול תרצ"ג

לאור הדרכתו הייסודית של הרב קווק צ'אל ובנו ממשיך דרכו, הרב צבי יהודה רקון שליט"א גמרנו אמר לו הפיל מחייבת שגבבו בין המונגה היידיית ובמנגה הייחילו זי' ולתקומם יחוין את תנועת התיה, מתוך הכרה עמוקה:

- עם אחד אנחנו
- ארץ אחת לנו
- אנו הולכים לאותם יעדים:
- למש גאלת עסידישראל כוון ארץישראל כולה
- למש קרוב לבבות זה זהה באהבה
- למש שיבת יהוד למסורת ישראל.

לאור יסודות אלה ניבשו בצוותא:

בתחים החקיקה:

1. התנועה מקבלת על עצמה את כל החוקים והתקנות אשר נקבעו מקרים המודינה ועם היום במושאי תורה ומדינה ובכללים: שairyut שבת ומועד במוסדות ציבור, מעמד רבנות, חוק נישואין וירושה, חוק למניעת הפלות מטעמים טוציאליים.
2. התנועה תתנגד לשינוי חוקים ותקנות אלה וכן